

Verwachting van de nieuwe aarde

De kerk op groen (3)

Naar welke toekomst zijn we hier op aarde op weg? Er is ernstige milieuvuiling, de zeespiegel stijgt, de CO₂-uitstoot stijgt, de temperatuur stijgt. Dat alles kan de aarde ernstig ontwrichten, ook vanwege een toename van natuurrampen zoals overstromingen en hittegolven. De gevolgen zijn vooral voor de armste landen. Kunnen we nog wel verwachtingsvol leven? Wat betekent het dat we uitzien naar een nieuwe aarde en een nieuwe hemel, waarover Openbaring 21-22 spreekt?

Maakbaarheid

Ons menselijk bezig zijn met 'groen moet je doen' en een 'duurzame levensstijl' kan een uiting zijn van maakbaarheidsdenken: 'alles gaat kapot, maar wij doen ons best om te redden wat er te redden valt - en we kunnen het ook: technisch zijn we in staat om het heil op aarde te realiseren!' Is aandacht voor duurzaamheid zo niet een wereldse versie van het verlangen naar onvergankelijkheid en eeuwigheidsleven? Jagen we niet een maakbare utopie na? Is de hele milieubeweging ten diepste niet onchristelijk?

Van utopie naar visioen

Het gaat om het perspectief van waaruit we kijken. Als we als mensen een utopie najagen, dan zijn we verkeerd bezig: we bouwen ons eigen aardse koninkrijk. Maar de Bijbel helpt ons van perspectief te wisselen: het gaat niet om een menselijke utopie maar om een goddelijk visioen, om het hemelse koninkrijk! Van 'Wij (mensen) maken alles nieuw' naar 'Alles maak ik (de Heer) nieuw!' In dit visioen zien we (samen met Johannes op Patmos) van alles: een nieuwe hemel, een nieuwe aarde, een nieuw Jeruzalem. Prachtig zal het zijn, een en al luister en glorie, alles heel, want God wil bij de mensen wonen! Dit staat in schril contrast met wat we lezen in Openbaring 8:6-13: 'Wee! Wee! Wee de mensen die op aarde leven!'

Zie, ik ga iets nieuws verrichten, nu ontkiemt het - heb je het nog niet gemerkt?

Jesaja 43:19

Alles maak ik nieuw

Prachtige beelden zijn er te zien (21:1-2) en prachtige woorden zijn er te horen (21:3-8)! Kort en krachtig klinkt het: 'Alles maak ik nieuw!' Het is God zelf die vanaf de troon spreekt (Op. 4-5). Maar het lam, Christus zelf, is nooit ver weg: hij staat voor de troon (5:6) en de troon wordt zelfs 'de troon van God en van het lam' (22:1). God spreekt zijn Woord: Christus die gekomen is en komt! Het is de almachtige en eeuwige die spreekt. Alles maakt hij nieuw: een nieuwe aarde, een nieuwe hemel, nieuwe mensen, nieuw leven, nieuwe relaties, nieuwe dieren en vogels, een nieuwe stad, nieuwe vreugde, nieuwe vrede. Het vernieuwende werk van God is allesomvattend (speciaal: het is deze aarde met dit milieu, die God nieuw maakt). Niet mensen maken het, maar God: scheppend maakt hij iets totaal nieuws - opnieuw een paradijs, opnieuw: 'Er moet licht komen!' Als mensen kunnen we bij dit visioen slechts toekijken en ons mateloos verwonderen over het evangelie van Gods glorie.

De Adem van de Heer

Als we deze woorden horen, moeten we bedenken dat God ze in Christus ook nu spreekt. Vanuit Gods perspectief is het vernieuwende werk al aan de gang (er staat niet: 'alles zal ik nieuw maken'): de heilige stad daalt al neer, het vernieuwde klimaat daalt al neer! God ademt in Christus deze woorden over de wereld en over de mensen. Hoort u zijn stem? Wij mogen leven op de adem van deze stem en ons mee laten nemen in de beweging die deze stem veroorzaakt. Op een goddelijk-wonderlijke manier worden we ingeschakeld: we worden Gods medewerkers (1 Kor. 3:9). Laten we dat gebeuren in ons leven, of kijken we alleen maar toe (in de lijn van 'stil maar wacht maar, alles wordt nieuw')? Want er klinken ook scherpe woorden: voor wie zich hebben ingelaten met afgoderij (niet de enige ware God dienen zoals hij zich openbaart in Christus, niet meebewegen in zijn goddelijke vernieuwingsplan) is er de tweede dood (21:8). 'De kerk op groen' is geen vrijblijvend thema: het is God zelf die in Christus groene woorden spreekt.

Avondmaal

Jezus zegt: 'Ik zal niet meer van de vrucht van de wijnstok drinken tot de dag komt dat ik er opnieuw van zal drinken in het koninkrijk van God' (Mar. 14:25). In het Avondmaal gedenken we het verleden en genieten we van de

toekomst. We vieren de verzoening:

'Alles heb ik volbracht!' En we vieren de vernieuwing: 'Alles maak ik nieuw'. Avondmaal vieren is een belijdende daad stellen: ik kan het zelf niet maken, Christus heeft alles gedaan en hij maakt alles nieuw; in die beweging laat ik me meenemen, levend op de adem van zijn stem: 'Alles maak ik nieuw.'

Voor een geloofsgesprek...

1. Lees Openbaring 1:1-8. Wat vind je hier mooi?
2. Wat is het verschil tussen een menselijke utopie en een goddelijk visioen?
3. Hoe kan het goddelijke visioen van Openbaring 21-22 je nu al in beweging zetten om groener te leven?
4. Hoe kunnen we als christenen voorkomen dat we in de valkuil van het maakbaarheidsdenken terecht komen?
5. Hoe kun je ervoor zorgen dat de woorden van onze Heer 'Alles maak ik nieuw' echt in je hart landen en je leven gaan kleuren (betrek hierbij: de relaties waarin je leeft, de natuur, de kerkelijke gemeente)?

fonteinkerkaarlem.nl/kerkopgroen

